

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2019. évi október hó 29. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A testi sértés vétsége miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2019. év június hó 4. napján kihirdetett 20.Bf.11.420/2018/6. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A vádlottat az ellene becsületsértés vétsége (Btk. 227. § (2) bekezdés) miatt emelt vád alól felmenti.

Az eljárás során felmerült 97.170.-Ft bünyügyi költséget a magánvádló köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Magánvádló 2015. március 22-én vádlott ellen feljelentéssel, majd 2017. május 22-én a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság előtt magánindítvánnyal élt a Btk.164.§ (1) és (2) bekezdése szerinti testi sértés vétsége miatt.

A magánindítvány alapján eljáró Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 2018. szeptember 19. napján kelt 11.B.XX.559/2017/25. számú ítéletével vádlottat az ellene testi sértés vétsége (Btk.164.§ (1) bekezdés) vádja alól - bizonyítottság hiányában - felmentette.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentés érdekében jelentett be fellebbezést, míg a magánvádló fellebbezésében bűnösség megállapítását, amennyiben a könnyű testi sértés nem állapítható meg, úgy tetteges becsületsértés megállapítását kérte a vádlott terhére.

Az ellentétes irányú fellebbezések folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2019. június 4. napján kelt 20.Bf. 11.420/2018/6. számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki becsületsértés vétségében (Btk.227.§ (2) bekezdés), ezért őt 1 évre próbára bocsátotta és kötelezte az eljárás során felmerült bünyügyi költség egy részének megfizetésére.

Az ítélet ellen vádlott nyújtott be határidőben fellebbezést, melyben a másodfokon eljáró bírósággal szemben kizárási indítványt is előterjesztett. Utóbbi indítványát a Fővárosi Törvényszék 2019. szeptember 5. napján kelt 22.Bkk.9622/2019/6. számú határozatával megvizsgálva a Fővárosi Törvényszék 20. Bf. tanács tagjainak kizárását megtagadta.

A harmadfokú eljárás során a vádlott részére kirendelt védő beadványában az ahhoz csatolt vádlotti fellebbezéshez csatlakozva felmentésre tett indítványt. A Btk.22.§ (1) bekezdésére hivatkozva fejtette ki, hogy a magánvádló ellenséges fellépése indokolta a vádlott magatartását, aki a lehető legcsekélyebb önvédelmi elhárító magatartást tanúsította. A magánvádló kézzel történő megérintését az indokolta, hogy a vádlott felszólítására a magánvádló agresszív lett és fegyveréért nyúlt. A vádlott joggal feltételezte a magánvádló viselkedése alapján, hogy akár használni is

hajlandó a fegyverét célja eléréséhez, melyet mindenképpen el akart kerülni. Mindezek alapján a vádlotti magatartást a magánvádló támadó jellegű megérintésének nem lehet tekinteni, védenca a tetteges becsületsértés törvényi tényállását sem valósította meg.

A védő indítványozta a vádlott becsületsértés vétsége alóli felmentését.

A vádlott 2019. június 6. napján kelt fellebbezésében és a 2019. június 10. napján kelt fellebbezés kiegészítésében az ügy érdemét illetően jogos védelmi helyzetre hivatkozott. Sérelmezte, hogy a másodfokon eljáró bíróság a megváltoztatott vád ellenére bizonyítást nem folytatott le, nem szerezte be a magánvádlóval szembeni fegyveres fellépések okán a vádlott által indított eljárások anyagát. A vádlott a jogos védelmi helyzetre hivatkozva indítványozta az összes, a magánvádló fegyver használatával összefüggő irat beszerzését és értékelését.

A fellebbezés más okból megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a másodfokú bíróság ítéletével szemben helytállóan biztosított fellebbezési jogot a Be.615.§ (1) és (2) bekezdés b) pontja alapján, miután az első fokon elítélt vádlottat felmentette. Jelen ügyben az ellentétes első- és másodfokú döntésre figyelemmel a harmadfokú felülvizsgálat lehetősége a Be.618.§ (1) bekezdés alapján megnyílt.

A felülbírálat során a harmadfokú bíróság megállapította, hogy az első és másodfokú eljárásban a Be.625.§ (1), (2) és (3) bekezdésében írt hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nem valósult meg.

A felülbírálat során a harmadfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályoknak megfelelően az eljárást kellő részletességgel és alaposággal folytatta le. A vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálásához szükséges összes fellelhető bizonyítékot beszerezte, ügyfelderítési és indokolási kötelezettségének teljes körűen eleget tett. A logika és észszerűség szabályainak megfelelően számot adott arról, hogy a tényállás megállapításakor mely bizonyítékoknak adott hitelt, illetve melyeket, milyen indokkal vetette el.

Az elsőfokú bíróság az így rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megalapozott tényállást állapított meg, melyet a másodfokú bíróság irányadónak tekintett.

A Be.619.§ (1) bekezdés szerint a harmadfokú bíróság határozatát arra a tényállásra alapítja, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletet meghozta, kivéve ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan. A Be.619.§ (2) bekezdés értelmében a harmadfokú bírósági eljárásban nincs helye bizonyításnak, a vádlott bizonyítási indítványában megjelölt bizonyítás felvétele így a törvényben kizárt.

A megalapozott tényállás a harmadfokú eljárásban is irányadó.

A tényállásban foglalt cselekményt illetően az irányadó megalapozott tényállásból másodfokú bíróság - az elsőfokú bíróságtól eltérően - helytelenül vont következtetést a vádlott bűnösségére.

A tényállás szerint a magánvádló a mellékhelyiségbe akart menni, melyben őt a vádlott akként akadályozta meg, hogy figyelmeztetés nélkül mellkason lökte. Nem bizonyítható, hogy a lökéstől a magánvádló elesett-e, bármilyen sérülést szenvedett-e és az azt követő kórházi kezelése indokolt volt-e.

Az elsőfokú bíróság e tényállás alapján a vádlottat a könnyű testi sértés vétsége alól bizonyítottság hiányában mentette fel.

A másodfokú bíróság a testi sértést illetően egyetértett az elsőfokú bíróság azon a következtetésével, hogy a földre kerülésével kapcsolatban sérülés bekövetkezése nem volt kétséget kizáróan megállapítható és helytállónak minősítette a testi sértés vétsége alóli felmentést. Álláspontja szerint tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor az nem észlelte, hogy a vádlotti lökés, mint testi sérüléssel járó eredmény nélkülöző magatartás más törvényi tényállást is megvalósíthat. Utalva a következetes bírói gyakorlatra a BH.2006. 175. számú jogeset felhívása mellett azzal érvelt, hogy a sértett testének támadó jellegű fizikai érintése az emberi méltóságnak, ezáltal a becsület csorbítására alkalmas magatartásnak minősül, amely megvalósítja a Btk.227.§ (2) bekezdésében rögzített tetteles becsületsértés törvényi tényállási elemeit. A vádlott azon magatartását, hogy a helyiségbe való belépés megakadályozása érdekében a magánvádlót meglökte a Btk.459.§ (1) bekezdés 4. pontja szerinti támadó jellegű fizikai ráhatásnak minősítette. Hivatkozva a vádlott és a sértett közti elmérgesedett viszonyra és arra, hogy a mozdulatot mások is észlelhették, megállapította, hogy a vádlottnak legalább az eshetőleges szándéka kiterjedt cselekményének a sértett becsület csorbítására való alkalmasságára.

A harmadfokú bíróság a törvényszék bűnösség megállapításához vezető jogi érvelésével nem értett egyet.

A Btk.227.§ (2) bekezdés szerint aki a becsületsértést tettelesen követi el, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A tetteles becsületsértés elkövetési magatartása a sértett teste ellen irányuló, az emberi becsületet és méltóságot csorbító bántalmazással vagy támadó jellegű megérintéssel valósul meg, amely testi sértést nem okoz. A becsületsértés kizárólag szándékosan - egyenes vagy eshetőleges szándékkal - követhető el, az elkövető tudatának át kell fognia a cselekmény becsületsértésre alkalmas jellegét.

Tévedett a másodfokú bíróság, amikor úgy ítélte meg, hogy a vádlott magatartása az adott környezetben alkalmas volt arra, hogy a magánvádló emberi méltóságát, becsületét sértse. Az irányadó tényállás, mely szerint a vádlott a magánvádlót azért lökte meg, mert a telephely mellékhelyiségébe akart menni nem tartalmaz olyan további körülményt, amely a becsületsértésre alkalmas jelleget igazolná és erre a történeti tényállás elemei alapján sem vonható következtetés. A törvényszék által hivatkozott a vádlott és a sértett közötti elmérgesedett viszony nem része a tényállásnak és szemben a másodfokú határozatban felhívott jogesettel, az adott környezet sem volt alkalmas arra, hogy a magánvádló emberi méltóságát, becsületét sértse.

A vádlott cselekménye minősíthető a sértett testének támadó jellegű fizikai érintéseként az elkövetés további alanyi és tárgyi körülményei alapján - pontosabban azok hiányában - azonban nem vonható következtetés az elkövető becsületsértést illető tudattartamára. A törvényi tényállás elemeinek hiányában így a vádlott cselekménye nem minősül a másodfokú bíróság által megállapított bűncselekmény, Btk.227.§ (2) bekezdés szerinti a tetteles becsületsértés vétségeként sem.

Miután az irányadó tényállásban írt cselekmény nem bűncselekmény a harmadfokú eljáró Fővárosi Ítéltábla vádlottat a Be.566.§ (1) bekezdés alapján a tetteles becsületsértés miatti vád alól felmentette.

A felmentő rendelkezésre tekintettel az eljárás során a Be.145.§ (1) bekezdés a) és b) pontja szerint felmerült bünygyi költség - eljárási illeték és szakértői díjat - a Be.782.§ (1) bekezdés alapján a magánvádló viseli.

A fent írtakra figyelemmel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be.621.§ (2) bekezdése szerint

tanácsülésen eljárva figyelemmel a Be.762.§-ára a Be.624.§ (1) bekezdés alapján megváltoztatta.

Budapest, 2019. év október hó 29. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke

Dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

Dr. Fatalin Judit
bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 20.Bf.11.420/2018/6. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 2.Bhar.178/2019/16. számú ítéletével 2019. év október hó 29. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2019. év október hó 29. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke